

Diumenge, 2 de maig del 1976

BARCELONA

Intents de manifestació frustrats

La policia impedí qualsevol acció unitària

Les centrals sindicals CCOO, USO, UGT i SOC havien convocat, per a la diada del primer de maig a Barcelona una concentració pacífica de treballadors a la plaça de Catalunya. Hi va haver un intent de pacte amb l'autoritat governativa, però els dirigents de les forces sindicals no aconseguiren el permís necessari. Malgrat tot, un nombre indeterminable de grups de ciutadans van acudir a la cita, a les 11 del matí, amb l'actitud que els exigia la convocatòria inicial.

La força pública va actuar amb contundència contra els manifestants i va impedir que quallés una acció unitària global. Hi va haver una dotzena de detencions i diversos ferits. Lluís M. Xirriacs va ser detingut, i només el deixaren en llibertat a primera hora del vespre.

DETINGUTS DE GIRONA, EN LLIBERTAT

A darrera hora d'aquest vespre, han quedat en llibertat deu persones que havien estat detingudes el matí a Girona.

Durant tota la tarda hi va haver molta concentració de policia al barri obrer de Vila-roja.

MANIFESTACIONS ARREU D'ESPANYA

A Madrid, divendres al vespre, unes vint-mil persones es manifestaren a la zona d'Atocha, obeint la convocatòria del Partit del Treball d'Espanya (PTE) i del Partit Comunista d'Espanya (PCE). La policia disparà repetidament, realitzà nombroses càrregues i detingué un centenar de persones. També es podia constatar la presència de nombrosos elements d'extrema dreta que atacaren els manifestants. Aquests cridaven: **Menys policia i més escoles, Pa, treball i llibertat i Amnistia.**

També a la Casa de Campo, el Partit Comunista d'Espanya i les Comissions Obreres van reunir el primer de maig unes quatre o cinc mil persones, sobretot joves, per a una sortida al camp.

La policia, a peu i a cavall, vigilava intensament els vianants. També s'hi veien contingents de la Guàrdia Civil armats amb porres i metralletes. El públic es comportà pacíficament fins que, en un moment determinat, els cants de tots

els assistents neguitejaren la policia i un funcionari de la brigada politico-social disparà a l'aire, cosa que provocà una forta tensió. En alguns moments se sentiren crits com: **Joan Carles, Victòria, no oblidem.** Cal assenyalar com a novetat la presència de policies armats muntats en motos.

Finalment, a la resta de l'Estat espanyol, i sempre en aquest primer de maig, quinze persones han estat detingudes a la Corunya; sis, al Ferrol, una d'elles per agredir l'ex-governador militar, Carlos Franco; dues, a Valladolid; i vint-dues, a Màlaga, en el transcurs de les diferents manifestacions que van tenir lloc amb motiu de la Festa del Treball.

EN EL MON

Diversos actes i mitings de masses se celebraren ahir, Primer de Maig, arreu del món amb motiu de la Festa del Treball.

Segons informa l'agència Efe, pel que respecta a Europa, dues grans demostracions se celebraren a París, i el secretari general del Partit Comunista de l'URSS presidí la tradicional desfilada a la Plaça Roja, que des de fa uns anys està protagonitzada per civils de totes les branques obreres en substitució dels actes militars. ● Informació p 5 i 13

MINES DE FIGOLS

Hi ha quatre processats

El jutge n'ha desestimat els recursos

El jutge especial, anomenat pel sumari que es va obrir per a investigar les causes de l'explosió de grisú que va produir-se el passat dia 3 de novembre a la mina «Consolació» de Figols i que va causar 30 morts, va confirmar quatre actes de processament. Es tracta de Manuel Portis Valls, director de la mina; Mariano Esteban Porriñas, cap de l'exploració; Benjamín Lorenzo García, cap de l'interior de la mina i Angel Monferrer, facultatiu que havia estat de guàrdia el dia anterior dels fets.

L'acte de processament, datat del 18 de març, es fonamentava en la previsió que existien «indicis racionals de criminalitat» i d'una suposada «imprudència temerària», i especialment a l'article 115 del reglament de policia minera i metal·lúrgica. Segons el magistrat, l'empresa havia d'haver posat en funcionament les instal·lacions de ventilació durant els dos dies de festa que hi havia abans de l'explosió. Per un altre cantó, l'article 37 del reglament d'instal·lacions elèctriques de mineria prohibeix rigorosament la utilització d'interruptors de palanca de tipus obert.

Els processats van interposar un recurs de reforma contra aquella resolució però el jutge de Vic no els l'ha acceptat, i manté el processament en tots els seus termes.

D'altra banda el jutge especial de Vic amplia la seva decisió amb les següents consideracions:

1) Incompliment per part de l'empresa dep que disposa l'ordenança general de seguretat i higiene en el treball, aprovada per ordre del 9 de maig de 1971 (articles 7, 1r, 58, i 59 que es refereixen a la prohibició categòrica d'emprar aparells sense blindatge).

2) La comissió anomenada per la direcció general de mines, després d'una investigació a la galeria en què es va produir l'accident, va considerar: «la incidència del circuit de ventilació del grup de Figols a l'accident es considera fora de qualsevol dubte».

3) No estava fefaentment acreditat que la mina fos classificada com a «mina sense grisú», donat que la pròpia comissió esmenta en un autoritzat informe l'elevat índex de desgràcies de la conca, que va fer entre els anys 1943 i 1966, seixanta-set morts per explosió de carbó i gasos inflamables. El jutge assenyalà també dos esdeveniments anteriors que van ocórrer a la mateixa mina, propietat de «Carbones Berga, S.A.».

Després de la conclusió del sumari s'espera que d'aquí pocs dies aquest passi a l'audiència, la qual haurà de decidir la data del judici oral, segons ens informa Logos.

MATARO

Retirada d'una moció a favor de l'Estatut

Una moció signada per un tinent d'alcalde i un conseller a favor de l'adhesió a l'Estatut del 32, que fou tramitada amb data 2 d'abril per a ser inclosa en el proper ple del 3 de maig, ha estat retirada incom-

prensiblement, segons ens informa la nostra corresponental Teresa Carreras.

El senyor Bada, tinent d'alcalde, havia exposat al dit ple d'abril la necessitat que el consistori s'adherís a l'Estatut, proposta a la qual es van adherir els consellers senyors Boixet i Sala. Posteriorment, l'alcalde, senyor Robert, va trametre a tots els consellers una còpia de l'Estatut a fi que procedissin al seu estudi. D'aquí, doncs, la perplexitat general.

A la proposta ara no acceptada dels dos membres del consistori s'hi afegia un estudi sobre el significat de la catalanitat i l'autonomia del nostre poble al llarg de la història, i sol·licitaven que fos aprovat al proper ple: 1) l'adhesió a l'Estatut del 32 com a base de la institucionalització provisional; 2) la tramesa al president del Govern i al ministre de Governació del restabliment de les institucions i principis configurats a l'Estatut del 32; i 3) notificació d'aquesta petició i de tota l'argumentació exposada a la Diputació de Barcelona a fi que sigui tinguda en compte a la Comissió del Règim especial per Catalunya.

AVUI

● Desacord empresarial amb la línia política del Govern (crònica de la nostra redacció a Madrid, per Josep M.ª Sanmartí) p 13

● Fort control policial a les quatre provincies (crònica del nostre corresponental al País Basc, Robert Petit) p 14

● L'Assemblea de Catalunya a París (crònica del nostre corresponental a París, Ernest Udina) p 15

● CIEMEN: centre per a les minories (article d'Antoni Reig) p 15

● Presència de la política catalana (crònica del nostre corresponental a Brussel·les, Francesc Verdú) p 15

● El moviment nacional escocès (article d'Albert Balcalls) p 3

● Bella gent (article de Frederic Roda) p 3

● Internacionalització i formacions nacionals (article de Sergi Vilar) p 3

EL LLENGUATGE

Noms del Rosselló

Ja hi estem avesats, i no ens sol causar estranyesa, a llegir en publicacions de casa nostra els noms de les poblacions del Rosselló i de les altres comarques catalanes d'administració francesa, sotmesos a les deformacions de la grafia oficial. Les imposicions estatals tenen una força difícil de combatre i de vèncer. A qui sap que després de Portbou, un cop passada la ratlla fronterera, ve «Cerbère», i n'està segur, perquè ha vist el nom en lletres de pam, amb «els seus propis ulls», a l'estació del tren, és molt difícil de fer-li entendre que, en realitat, es tracta de Cervera de la Marenda. Però cal convenir que el fet resulta sorprenent en un article, que acabem de llegir en un setmanari de Barcelona, en què es dona compte, precisament, del desvetllament de la consciència catalana d'aquelles comarques i del retrobament de la seva personalitat. En un text com aquest no podem començar amb l'autor se li han escapat grafies com Villefranche de Conflent, Ille-sur-Tet, Cerbère, Amélie-les-Bains, La Preste, Thues i Les Angles. No cal gaire informació per a adonar-se de la seva falsedat, que no correspon a la identitat del país. Saber-ne la forma correcta exacta pot exigir ja, en alguns casos, la consulta a un nomenclator solvent. Per exemple, l'apèndix a l'opuscle «El que s'ha de saber de la llengua catalana», de Joan Coromines, que ens resol els dubtes possibles: Vilafranca de Conflent, Illa, Cervera de la Marenda, els Banys d'Arles, la Preste, Toès (que no és al Vallespir, sinó al Conflent) i els Angles.

ALBERT JANE

REGIM ESPECIAL

No hi ha absentisme sinó manca d'informació

Els Col·legis Professionals contra la Diputació de Lleida

Les declaracions del president de la Diputació de Lleida en què es queixava de l'absentisme de les institucions de les comarques lleidatanes pel que fa a la participació en el projecte elaborat per la Diputació amb relació al règim especial per a Catalunya ha aixecat força polèmica.

Ahir ja fèiem referència a les opinions de l'oposició democràtica dels Pallars. Avui són els Col·legis Professionals els que contesten al president de la Diputació. La Comissió intercol·legial de Cultura, formada per representants de

quasi tots els Col·legis professionals, diuen que el senyor President no té raó d'acusar-los de desinterès envers els treballs de la Comissió. En data d'enguany —afirmen els sotasignants del comunicat— el BOE publica un decret establint una Comissió per a l'estudi de l'esmentat Règim Especial. En l'article 4t es determina que les diputacions haurien de presentar els treballs i estudis preliminars en un termini de 45 dies des de la data de publicació de l'esmentat decret. El senyor president deixà passar 22 dies des que signà les lletres i 42 fins que van arribar als destinataris. Resulta incomprensible que el President hagi deixat passar 42 dies

sense demanar la col·laboració dels Col·legis i, en canvi, a darrera hora, doni tres dies de temps. Resulta també estrany que des que va signar les comunicacions fins que es diposità a Correus hagin passat 13 dies.

Els Col·legis professionals acaben dient que, com es pot comprendre, en tan curt termini de tres dies, no podem emetre un informe documental. Fem públics els anteriors fets per a què l'opinió pública jutgi que no ha existit la manca de col·laboració i absentisme que, en relació amb els col·legis professionals, imputa el senyor President.

ANTONIA MALLO

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)